

Korošec.

Gospodarski in političen list za koroške Slovence.

Izhaja vsako drugo soboto

v Kranju (tisk: Iv. Pr. Lamprot; odgovorni urednik L. Mikus.)

Velja za celo leto 4 K in se plačujejo naročnina in inserati naprej. Vsi rokopisi, pisma in druge pošiljke naj se pošiljajo na uredništvo in upravnništvo «Korošca» v Kranju. Rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plačuje za enostopno petlet-vrsto za enkrat 12 v, za dvakrat 18 v, za trikrat 24 v, za večkrat po dogovoru.

Posamezne številke stanejo 10 vln.

7. Štev.

V Celovcu, v soboto, dne 6. marca 1909.

Leto II.

Deželnozbornske volitve na Koroškem.

Na shodu zaupnikov dne 25. februarja t. l. se je večina izrekla za sledeče kandidate:

V kmečki skupini Velikovec-Doberlaves bo kandidiral grebinjski župan gosp. Florijan Ellersdorfer;

V kmečki skupini Pliberk-Železna Kaplja: gosp. monsignor Valentin Podgorc v Celovcu;

V kmečki skupini Beljak-Paternion-Rožek: gosp. Janez Vošpernik, posestnik v Zgor. Jezercih pri Vrbi;

V kmečki skupini Trbiž-Podkloster: gosp. Josip Škrblina, posestnik in živinozdravnik v Hudih Dolih pri Vratah;

V splošni skupini Celovec-Velikovec-Doberlaves-Pliberk-Železna Kaplja pa gosp. državni poslanec Franc Grafenauer.

Za slučaj, da bi g. Franc Grafenauer ne bil izvoljen v splošni skupini, bo kandidiral v kmečki skupini Pliberk-Železna Kaplja in odstopi za ta slučaj g. monsignor Valentin Podgorc v Celovcu.

V okraju Borovlje-Celovec je bil postavljen en slovenski kandidat, in sicer neki posestnik v Žrelcu, ki pa je izjavil, da ne sprejme kandidature. Drugi kandidat bi po mnenju katoliškega političnega društva v Celovcu pripadel nemškimi krščanskim socijalcem. Toda tudi ta kandidat še ni imenovan, tako da vlada v tem volilnem okraju glede kandidature še popolna nevednost.

To je slabo, ker bodo nasprotniki postavili brzokone župana na Žihpoljah za kandidata, ki je jako spreten govornik in prav rad govori tudi slovenski kot kandidat.

V splošni skupini Borovlje-Beljak i. t. d. tudi Slovenci še niso postavili nobenega kandidata, dasiravno bi bil v tem oziru že skrajni čas. Jasno je, da more tukaj nasproti socialno-demokratskemu kandidatu kandidirati samo delavec, in nujno potrebno je, da bi se Slovenci, oziroma katoliško politično društvo izreklo za takega kandidata. Če se to ne zgodi, bomo ne

samo častno, ampak prav nečastno propadli. Cela Rožna dolina in tudi beljaška okolica bi glasovala za slovenskega delavca, in bi imel ta, posebno, če je spreten govornik, pri primerni agitaciji mnogo upanja do zmage. Katoliško politično društvo ve za take kandidate, in radovedni smo, če se bo oziralo na želje Rožne doline. Pripomnimo pa, da bo vse izgubljeno, ako se tak kandidat imenuje šele v zadnjih dnevih, tako da nima časa imeti shodov.

Drugi kandidati so vsi na svojem mestu, samo glede grebinjskega župana Ellersdorferja moramo izraziti dvom, da bo on ostal trden v narodnih zadevah in vprašanjih. Pri njem imajo precej dostopa velikovski purgarji, kakor poslanec Nagele in drugi. Mi vemo sicer, da je v gospodarskih vprašanjih dobro izurjen, toda v narodnem oziru bo dolžnost njegovih tovaršev, da dobro pazijo, sicer se nam zna pripetiti, da bo ravno ta kandidat napravil nesoglasje in s svojim omahovanjem napravil škodo. Na to opozarjamo politično društvo že sedaj, ker se širijo govornice, da je že prej hotel kandidirati, toda na lasten program brez narodne ideje.

Velikanska pridobitev bi bila, ako bi v splošni skupini prodrli državni poslanec Franc Grafenauer, in mi pozivljamo vse Slovence, da delajo na to na vse kriplje. Protikandidat bo menda dr. Metnitz, in ni težko pobijati ga iz narodnih, posebno pa iz gospodarskih ozirov. On je meščan, zastopnik mesta Celovec, takorekoč finančni minister mesta Celovec, ki v prvi vrsti gleda na koristi mesta. On je v raznih industrijalnih upravnih svetih in lastnik mnogo hiš v Celovcu. Njegov interes torej direktno nasprotuje kmečkim interesom.

Vrhutega dr. Metnitz nič ne razume o kmečkih potrebah, dočim je Grafenauer v tem oziru odličnjak. Razen tega je seveda hud nasprotnik slovenskega jezika, in če bi šlo po njegovi volji, bi Slovenci pri sodnji in drugod sploh ne mogli in ne smeli posluževati se materinega jezika. Če storijo vsi volilci svojo dolžnost, je mnogo upanja, da Grafenauer prodre v tem okraju. In to bi bila največja pridobitev, katere si najbolj želimo.

Da bo prodrli Valentin Podgorc v okraju Pliberk-Železna Kaplja, je gotovo, dasiravno bo agitacija proti njemu hujša, kakor bi bila proti Grafenauerju. Vendar pa je on v kmetskih zadevah velik veččak, tako da bo s tega stališča zmaga lažja. Mi priporočamo vsem volilcem, da volijo oficelnega kandidata tudi v tem okraju, kajti sedaj se gre zato, da spravimo kolikor mogoče več kandidatov v deželni zbor.

Tudi Ellersdorfer ima precej upanja do zmage. Manj seveda drugi kandidatje, razen kandidata v splošni kuriji Borovlje-Beljak i. t. d., če se postavi primerno osebo.

Zato lahko pozivljamo vse somišljenike, da glasujejo in delajo za dosedaj naznanjene kandidate, pozivljamo pa še enkrat prav resno katoliško politično društvo, naj si da od kandidata Ellersdorferja v narodnem oziru potrebno izjavo in garancije.

Na slovensko narodno ženstvo in vse Slovence!

Žena je steber vsake družine in vsakega naroda. Zakaj, to je umljivo! Žena, dobra žena odžene megle na čelu, od teškega dela domu prihajajočega moža. Drugo, še blažje delo je vzgoja otrok, sreča družine in bodočnost naroda. Vodi tudi še nadalje domače delo, kakor n. pr. v kuhinji, potem kupuje, prodaja i. t. d. Vidi se torej, da gospodinja določa življenje ne samo svojemu možu, ali otrokom ali poslom, ampak tudi sosedu i. t. d., z eno besedo rečeno, določa življenje narodu.

Lahko torej trdimo, da delovanje gospodinje, matere, ne ostane med oskimi stenami domačega ognjišča, domače družine, ampak ima tudi vpliv na neko večjo družino, na narod. Ta družina mora biti nam ravno tako sveta kakor domača, jo moramo istotako ljubiti, za njo ravnotako skrbeti, poštena slovenska mati in žena mora za njo ravno tako delati, kakor za lastne otroke, za lastno družino. Poštena slovenska žena ne bo pustila nikoli, da bi tujec prebival v njeni hiši,

PODLISTEK.

Gomile v „ovšju“.

Zgodovinska povest iz l. 1809.

Spisal Ferdo Plešič.

Konec.

III.

Ko napoči jutro, že prične krvavi ples. Z desnega brega Zile, iz gostozaraščenega „ovšja“ so padli prvi streli, s katerimi so Francozi naznanili, da hočejo prosti prelaz čez reko. Z levega brega pa so jim kaj kmalu pričeli odgovarjati avstrijski vojaki iz nasipov. Dim se je pričel valiti nad „ovšjem“ in nad brzimi valovi zelene reke. Tuintam krik ranjenega, tuintam jek rezko izgovorjenega povelja, tuintam trombe glas. A vsak posamični glas je izginil v strahovitem pokanju, ki je veličastno odmevalo od orjaške podvetrovske stene. — Trajalo je to morilno klanje dokaj časa; slednjič so se avstrijski vojaki umaknili in Francozi so zasedli nasipe ter drvili za umikajočimi se Avstrijci. — Že kdaj je potihnil bojni hrup, ko so se približali brnški kmetje „ovšju“ ob Zili. Lopate in drugo kopalno orodje so nosili na ramah. Po ukazu francoskega častnika imeli

so pokopati v „ovšju“ padle mrtvece. Radovedno so jih kmetje ogledovali; bili so skoro sami golobradi mladeniči, ki so sklenili tule svoje veselo življenje za svojo domovino in svojega cesarja. Ogledovali so kmetje te mlade obraze, na katere je pritisnila zgodnja smrt svoj resni pečat, potem pa zgrabili za lopate in tam tik odtrganega mosta, par korakov od ceste, so pričeli kopati podolgaste grobove. Ni bilo to veselo opravilo, in kmetom, resnim možem, ni bilo do šale.

Že je bil dokopan prvi grob, in že so jeli nositi vanj prve mrtvece, ko prihiti čez brnško polje sem zasopljeno dekle, se ustavi v „ovšju“ ter dirja z mrtlično naglico od mrtliča do mrtliča, kakor da bi koga iskala. Bila je Barbika. Kmetje zavstavijo svoje delo ter začudeno gledajo početje razburjenega dekleta.

„Barbika, kaj pa je, kaj pa iščeš?“ vpraša jo sivolasi kmet. A Barbika ga ni slišala. Pristopila je ravno k nekemu mrtvecu, obupen krik se ji zvije iz prsi, in dekle se zgrudi nad mrtvim vojacom.

Prihitite, kmetje! V „ovšju“ je ležal oni lepi Francoz, ki so ga bili včeraj ponoči videli pod Barbikinim oknom. Z rokama je bil v smrtni uri krčevito objel mlado vrbo, bogve koga je pri tem

mislil objeti! Imel je prsi prestreljeni, nehalo je biti junaško srce. Nemo so zrl kmetje na mrtvega Francoza in ob njem ihteo Barbiko, potem so ju z rahlo silo strgati narazen in nesli so ga v skupen grob ter ga zasuli s padlimi tovariši vred.

Pozno zvečer je bilo žalostno delo končano. Iz brnškega stolpa je zazvonilo zdravo Marijo. Poklekli so kmetje ter molili zase in svoje skrbi, za boljše čase in tudi za one, ki so iz daljne tujine prišli počivat v slovensko zemljo. Nato so se pokrili, zadeli orodje na ramo in se vrnili v vas. A Barbika? Žalost je legla v njeno dušo, in hudo je človeku, če je žalosten. Poznejše njene usode pa ne pripoveduje zgodovina.

Še stoje na desnem bregu Zile, tik pred podvetrovskim mostom gomile padlih francoskih vojakov, dasi je odnesla več takih grobov Zila o času povodenj. Trava je prerastla te podolgaste holmce, in poljske cvetice jih okrašajo vsako pomlad, ko se obnovi leto teh dogodkov. Poleti pa leže senca košatega „ovšja“ nanje, in v tej sencu je prijetno ležati. In počival je tudi ta, ki vam to piše, na junaški gomili in se zamislil v one daljne čase. Sto let je že minilo od tedaj, a spomin je še ostal, spomin na težke dni.

da bi potujčeval njene otroke ter se šopiril ob njeni mizi. Poskusila bo gotovo vse moči, da bi ga odgnala, odzela mu bo hrano ter gledala, da kačo lastne družine odžene iz hiše od lastnega ognjišča. Vidimo, kako nas biča naš narodni sovrag, kako nas hoče izpodriniti lastnemu ognjišču ter se vsesti sam na našo grudo, se šopiriti pri naši mizi. Ali res ni pomoči ga odgnati? Ali smo zares že tako slabi? Ne! Ako je mogoče zgoditi se, da odžene gospodinja tujca s tem, da mu odtegne hrano, zakaj bi ne bilo mogoče, da se isto zgodi tudi z našim narodnim sovragom, našim najhujšim sovražnikom, ki že sedi med nami, pri našem ognjišču, že potujčuje našo mladino in se šopiri ob naši mizi. Vzemimo mu predpogoj njegovega kočjega življenja. Pri njem je jesen. On uživa sad. Podajmo se mi k njegovi mizi in mu pokažimo, da hlapec zasluži tudi jed.

Toda povedal sem, da mu moramo vzeti predpogoj k njegovemu življenju. In kako to? Posnemamo geslo: „Svoji k svojim!“ Vsaka prava narodno čuteča gospodinja se pri nakupovanju domačih potrebščin mora vprašati; „Kje kupujem svoje potrebščine.“ Ako boste podpirali le domačo obrt, domači pridelek, tedaj boste zadeli našega sovražnika na najboljčutljivem mestu, na Ahilovi peti. Ženstvo naj popusti tudi staro napako glede na „küss die Hand“, globoke poklone in priliznjene besede, s katerimi sovražnik le vabi težko prisluzeni denar iz vašega žepa in se potem smeje šopiri. Poštena slovenska žena tega ne pozna. Ona ljubi odkritosrčnost, sovraži prilizjenost ter sladke besede. Ona je poštena. Ona ne daje živeža tujcu pri svojem ognjišču. Stradajoči tujec, ki to ve, se ji bo kmalu umaknil.

Poštena slovenska žena in mati in vsak Slovenec podpira torej narodni stan, da mu pomaga do zmage na gospodarskem polju. On, oziroma ona, pazi na to, da se kupuje od niti do cele obleke, od koščeka kruha do celotnega živeža družine, od žreblja do cele oprave, pri lastnih bratih. Podpira domače odvetnike in išče pri domačih zdravnikih pomoči v slučaju potrebe.

Na tak način se bomo iznebili sovražnika od naše hiše, in le na takšen in noben drugi način pridemo do narodne samostojnosti. Otrsimo se torej lenobe povsod, ki je zares vzrok suženjstva, vzrok da smo še hlapci na svoji lastni zemlji, ko bi lahko bili že zdavnaj gospodarji. Vsak Slovenec naj stori svojo narodno dolžnost in naj ne nosi denar v hiše naših najhujših sovražnikov, kajti le z znamenjem: „Svoji k svojim!“ bomo zmagali. Slovenski koroški učitelj.

Vojna s Srbijo?

Mnogo se zadnji čas govori in piše o vojni Avstro-Ogrske s Srbijo. Srbi zahtevajo, da se jih odškoduje, kar so izgubili na moči, ko se je Avstrija vsled aneksije Bosne globeje vrinila na Balkan. Srbija in Črna gora želita, da se popravi ravnotežje, ki ga je pokvarila Avstro-Ogrska.

Angleški in nekateri ruski časopisi poročajo, da so prepričani o neizogibnosti avstro-srbske vojske. Srbija odločno vstraja pri svojih zahtevah in se neprenehoma oborožuje. Črna gora, zvesta zaveznica Srbije, je razpostavila ob mejah 7 tisoč mož. Rusija se je zadnji čas odločno postavila na stran Srbije. Le Nemčija se drži Avstrije. Vse druge države so ali pasivne ali celo nasprotne Avstriji.

Vojne priprave v Rusiji. „Dziennik Polski“ javlja iz Podwoloczyške: V Pruskurov obgališki meji je došlo te dni 5 častnikov, ki so hodili od hiše do hiše ter poizvedovali, koliko vojakov bi se moglo nastaniti v vasi. V Podwoloczyško se je predvčerajšnjim pripeljalo s posebnim vlakom 1000 kozakov. Nastanili so jih v tamošnji vojašnici.

V političnih krogih so mnenja, da je sedaj položaj tak, da je vsak dan pričakovati takšnih zapletajev, ki lahko provzročijo vojno. Ako Evropa noče vojne, se mora nemudoma složiti. Javno mnenje na Ruskem ne bo nikdar pripustilo, da bi katerakoli sila zarobila Srbijo. Ako bi Avstro-Ogrska napadla Srbijo, potem je vojna med Rusijo in Avstro-Ogrsko neizogibna.

Iz Bukarešta se poroča: Vojno ministrstvo je ukazalo mobilizacijo 1. in 2. armadnega zbora. Obmejne straže na sedmograški meji so pomnožene.

Kraljica Jelena za Srbijo in Crno goro. Italijanska kraljica Jelena je poslala svoji materi kneginji Mileni pismo, v katerem jej zagotavlja, da Srbija in Črna gora smeta računati na njeno in Italije dejansko pomoč. Pismo se konča s besedami: „Bodite prepričani, da ne bi mogla niti trenutka nositi italijanske kraljevske krone, da bi mirno trpela Italija, da bi mrli moji bratje in sestre pod tujo pestjo.“ Pismo kraljice Jelene je napravilo tako na Cetinju kakor tudi v Belgradu kolosalen vtisk in provzročilo silno navdušenje.

Srbi se le branijo. „Narodni listy“ poročajo iz Belgrada, da so javili vojni poročevalci velikih angleških, ruskih in francoskih listov, ki so došli v Belgrad, svojim listom, da se name-rava Srbija le braniti in nikogar napadati.

Ameriški Srbi za domovino. V Ameriki se je prijavilo več tisoč tamošnjih Srbov za prostovoljce v eventualni vojni proti Avstro-Ogrski. Ti prostovoljci se dosedaj nabrali 50.000 dinarov za vojne namene ter jih poslali odboru za narodno obrambo v Belgrad. Srbsko društvo „Obilic“ v Lidu je nabralo v isto svrhu 10.000 dinarov, mesarska zadruga je poslala dva vagona konserviranega mesa, razni drugi rodoljubi in rodoljubkinje pa so složili naravnost ogromno svoto 22.000 dinarov.

V ogrskem državnem zboru je te dni poslanec Mezöffy vložil interpelacijo zaradi vojne nevarnosti. V interpelaciji se pravi: „Ali je znano ministrskemu predsedniku, da označujejo inspirirane vesti časopisja, ki je blizu ministrstvu za zunanje zadeve le za vprašanje kratkih dni, da odpošlje vojna uprava skupno vojsko na takozvano kazensko ekspedicijo v Srbijo? Ali je znano ministrskemu predsedniku, da škodujejo vznemirjajoče vesti o vojni in vojne priprave trgovini, industriji in gospodarskemu razvoju, pa da plašijo očete in matere katerih, sinovi služijo v skupni vojski in ki bi morali žrtvovati kri in imetje, če res izbruhne vojna s Srbijo? Ali je ministrski predsednik, če mu je to znano, pripravljen pomiriti javno mnenje, ki je v skrbeh ter zagotoviti obupaniam očetom in materam, da nimajo razloga za strah, ker ogrska vlada ne misli ne na vojno, ne na takozvano kazensko ekspedicijo? Ali pa je ministrski predsednik, če mu ni mogoče, dati taka pomirjevala pojasnila, pripravljen, opozoriti vodjo zunanje politike v imenu ogrske vlade, da ne želi nihče na Ogrskem vojne bodisi s Srbijo ali s katerokoli državo? Ali je naposled pripravljen, varovati staro in neizpremenjeno pravo Ogrske, da ne sme nihče pričeti vojne, če je ne dovolita prej kralj, pa tudi parlament?“

Uradno izjavo je v pondeljek izdala srbska vlada, s katero svari, naj se ne verjame vznemirjajočim govoricam, ki prihajajo večinoma iz kalnih virov. Vse govornice o napadih na meji, na Belgrad i. t. d. so brezpredmetne, dokler ne izreče svoje besede Evropa, v katero Srbija popolnoma zaupa. Vlada je Evropi odgovorna za korektno vedenje ob meji in zato se pričakuje od vsakogar, da bo pospeševal srbske interese v besedah in dejanjih s popolnoma korektnim vedenjem in z zmernostjo.

DOPISI.

Spodnji Rož. („Korošec“ v javnih lokalih — konfisciran.) Štiri dni po izidu zadnje številke „Korošca“ so dobile c. kr. orožniške postaje nalogo, pobrati „Korošca“ po vseh javnih lokalih. In tako se je zgodilo, da so morali tudi c. kr. orožniki v Borovljah zasledovati pohujšivega „Korošca“, ki pa ni pregrešil prav ničesar drugega, nego to, da si je dovolil svojim bralcem poročati o skrajno žaljivem izzivanju c. kr. uradnika in o vedno pravični c. kr. vladi. List je bil torej v gostilnah konfisciran, a javnost opozorjena na „Korošca“. Marsikdo, ki omenjene številke poprej ni docela natanko pregledal, je na to cel list pazljivo preštudiral in to je gotovo vspeh, kakršnega bi brez agitacije c. kr. vladnih organov morda list ne dosegel. To je torej tudi najboljša agitacija za list, kajti le oni listi, ki si upajo pisati odkrita, c. kr. vladnim organom neprijetna poročila, so dobri in koristni za koroško Slovenstvo. Zatorej, naročajte in podpirajte naš list, ki z vedno večjo vneto in zgovornostjo zagovarja pravice slovenskega naroda na Koroškem.

Celovec. (Nemška kultura). Na vsak pustni terek je v Celovcu običajni šulferanjski

ples. Kakor navadno pri nemških veselicah, so bili navzoči tudi tukaj vojaki, dasiravno na take hujskarske prireditve nikakor ne spadajo. Vojaštvo, to se tolikokrat poudarja, ne sme kazati svojega mišljenja, posebno če je slovensko. Zato pa vprašamo, zakaj je dovoljeno vojakom hoditi na take nemške prireditve, ki so zato tukaj, da se nabira denar za ponemčevanje slovenskih otrok. Na letošnjem šulferanjskem plesu je bil med drugimi tudi neki nadporočnik Lippe. Popolnoči, torej že na pepelnično sredo, se naenkrat sredi med plesom zgrudi. Ko mu hočejo pomagati na noge, vidijo, da se je ločil od tega sveta in da je že mrlič. Zadel ga je srčna kap. Kdor bi pa mislil, da so Nemci vsled te smrti nehali plesati, se presneto moti. Na vsakem kmečkem plesišču bi nehali z godbo in plesom. Nemce pa ta žalostni dogodek ni čisto nič brigal. Tam, kjer je ležal prej mrlič in njih tovariš ter prijatelj, so plesali naprej do poznega jutra. In taki ljudje se hočejo bahati s kulturo in jo s svojimi šulferanjskimi šolami vsiljevati tudi nam Slovencem! Zato proč s tako surovostjo in proč s šulferanjskimi šolami.

Šmarjeta v Rožu. Resnice in pravice Šmarječani ne smejo izvedeti, tako si misli naš nemškutarski muzikant z velikim zvoncem. Vsi Šmarječani pa nismo in tudi nočemo biti medvedje, ki bi rajali, kakor ta muzikant muzicira. In to ga jezi, da je že ves zelen. Posebno se huduje menda na gosp. odvetnika dra. Mül'erja, kateri je nam povedal na Štefanovo v lepem, poljudnem govoru toliko koristnih nauk in britkih resnic, kakor še nobeden izmed gospodov govornikov, kateri so že zborovali pri nas. Gospod Gabron, odkrito vam povemo, da vi in vsi vaši tesači in žvekači lahko grede rakom žvižgat, ker pri nas nimajo prav nobenega zaupanja več. Najbolj počrez vam ležijo v želodcu seveda tisti zavedni posestniki, kateri so pristopili k podružnici Ciril-Methodove družbe kot ustanovniki z 20 kronami. Povemo vam, da kot odpadnik s črno vestjo od strani teh izkušnih, zavednih in značajnih mož, na katere je lahko ponosna cela Šmarjeta, katere pa vi v svoji nemškutarski zaslepljenosti zasramujete in zahrbtno napadate, še enega samega pogleda niste vredni. Taka je sodba o vas med večino Šmarječanov. Zapomnite si jo! Če nas hočete še nadalje zasramovati in obrekovati, pristo vam. Naše potrpežljivosti je konec in zato bomo še o marsičem povedali širši javnosti svojo sodbo in obsodbo.

Borovlje. Ne daleč od nas sta dva zdravnika, ki se ne moreta videti. Eden je Nemeč po rodu in mišljenju, drugi pa je rodom Slovenec, slovenske matere in očeta sin, zdaj pa seveda tudi strašanski Nemeč. Vsak od teh dveh hoče biti hujši Nemeč. Ker pa vsak pozna starše drugega, katerega hočemo imenovati M., in vsak ve, da je ta zdravnik dolgo trgal hlače po šolskih klopeh, predno mu je šla v glavo nemška beseda, so seveda vsi mnenja, da je prvi zdravnik, ki ga imenujemo V., boljši Nemeč. Zato pa hoče drugi odstraniti svojo kožo na ta način, da hoče biti kolikor mogoče prvi pri nemških prireditvah. On zbira in vabi slovenske fante, da postanejo turnarji, on prireja predavanja, da bi tako sčasoma navezal ljudi nase in napravil iz njih Nemce, on podpira nemško pevsko društvo, kratkomalo vse, kar spravi besedo „heil“ iz grla. Vendar pa vse to nič ne pomaga. Zato vendar ne najde milosti v očeh drugega zdravnika, in to ga hudo jezi. Pravijo celo, da sta si radi tega ta dva zdravnika nekega lepega dne izposodila bridke sabljice in da sta udrihala drug po drugem, sicer ne po životu, kajti to bi bilo prenevarno, pač pa po sabljah, to je manj nevarno. Prijatelja pa vendar nista postala. Zato bo moral preoblečeni nemški zdravnik s slovensko kožo izdati še mnogo denarja in napraviti še mnogo turnarjev, predno bo našel milost v očeh pravih Nemcev. Naj še tako kriči „heil“, on ostane vendarle to, kar je rekel neki veliki gospod v javni družbi: „Wenn er auch heil schreit, kennt man doch, daß er ein Windischer ist.“

Loka. Poljedelsko ministrstvo je dovolilo za osuševanje blat na Loki in v Ždovlah 4488 K, to je 40% vseh proračunjenih stroškov, kateri znašajo 11.220 K pod pogojem, da tudi naša „zadruha za osuševanje blat“ izrecno obljubi prispevati 20%, to je 2244 K. 20% prispeva deželni fond, 20% pa Strutzmanova ustanova. Tako bodo stroški pokriti. — Ta zadruga je za naš kraj ve-

likega gospodarskega pomena. Zato ji želimo veliko vspeha.

Borovlje. V kratkem času se je pri naših c. kr. uradih mnogo izpreobrnilo. Poprej so bili nastavljeni povsod tudi taki uradniki, ki so bili zmožni slovenščine in ki so se je pri poslovanju s slovenskimi strankami tudi radi posluževali. Posebno c. kr. davkarija je bila v tem oziru vzorna. Toda občespoštovani kontrolor Žvan je moral zapustiti davkarijo, za njim je šel v pokoj priljubljeni davkar Hotujec, za tema dvema pa so prišli uradniki, ki so ali zmožni slovenščine, katere se pa pri poslovanju s Slovenci dosledno nočejo posluževati, ali pa so trdi Nemci, ki v svoji zagrizenosti žalije slovenske stranke. Nek uradnik — on sliši menda na ime Simoner — se pri tem posebno odlikuje. Če hoče slovenska stranka v slovenskem jeziku izpolniti svoje plačilne dolžnosti, ji ta neotesani in neolikani petelinček zabrusi prav robato v obraz žaljive besede: „Wer kann mich dazu zwingen, daß ich windisch lernen soll.“ Ta uradnik menda ne ve, da mora pri nas znati oba deželna jezika. Če mu je slovenščina tako ostudna, naj se vrne tja, odkoder je prišel. Solz gotovo nikdo ne bo prelival za takim navihancem. Pozivljamo višjo oblast, da prejalislej napravi konec predrznemu izzivanju in zasramovanju slovenskih davkoplačevalcev.

Št. Jakob v Rožu. Tudi pri nas je zapadlo toliko snega, da je n. pr. v Ledenicah obtičal tovornik vlak, ki je vozil iz Beljaka. Zaradi tega je cel promet ustavljen na progah Jesenice-Beljak in Celovec-Jesenice. V Rožno dolino so prišli vojaki iz Celovca, da pomagajo spravljati sneg proč. Pri takih prilikah imamo vsaj nekaj od vojakov, ki pomagajo pri vremenskih neizodah.

Št. Vid ob Glini. Tu je padel železniški uslužbenec Franc Vokal tako nesrečno pred svojim stanovanjem čez stopnice, da se je na glavi smrtono varno ranil in kmalu nato umrl.

Beljak. Društvu „Drava“ v Beljaku so v zadnjem upravnem letu darovali: Tržaško omizje 10 K in mesto venca na grob g. Ellerja 15 K, v isti namen posojilnica na Zilji 25 K; upravništvo „Sl. Narod“ 6 K; neimenovan 20 K; iz Bač 4 K 20 vin.; darovali: S. Ožgan 50 vin., F. Skubin 50 vin., J. Sgiarabelo 50 vin.; F. Trunk 50 vin., Gr. Sgiarabelo 20 vin. mesto Judeževi „Sudmarki“, skupaj 80 K 20 vin.

Prevalje. (Občinski sluga.) Sicer smo že vajeni raznih reči slišati od naših nemškutarjev, a da nas pa občinski sluga, ki je plačan od našega denarja, vedno izziva in sicer na semišču pred cerkvijo po maši, je pa naravnost predrznost v največji stopinji. Stvar se je zgodila zadnje nedeljo po prvi maši pred cerkvijo, kjer ljudstvo navadno še postaja, predno domu gre. Oznanila se je namreč vest o razdelitvi podpore za kmete (še se sedaj), ki so bili vsled suše poškodovani.

To je vam lep ta fantiček ali gosponček Gmeinšn dienr. V lepí lovski obleki je vam stopil na klop, ki stoji na semnišču ter gleda okrog, če ga bodo dro hoteli poslušati, ker je on prišel govorit. Videlo se mu je, da mu nekaj muči živce. Zakaj? Pride! Torej stopi na klop, si popravi svoj klobuk, ki je bil od bala, na katerem se je celo noč imenitno zabaval, ves čisto zmečkan, si popravi svoj (dolg kakor kakšna žumra) žnurpart, odpre oči ter — zopet zamiži. Zakaj! Ne vem! Morebiti hoče burke uganjat! Tudi ne. Se mu ne vidi. A v misli mi je prišla pesem:

„Čuj, lenuh, še ti se zbudi,
vstati čas je tebi tudi.

A lenuh odpre oči,
zamiži in spet zaspi.

No, to bi bilo lepo, ko bi nam še ta bil tam zaspal. Ako se ne bi prekucnil čez klop, bi ga bila zaušnica kakšnega kmeta zbudila, ki so že težko pričakovali zlate besede tega gospondeka. Gmeinšdinr se torej vzdrami ter začne govorit kakor — osliček. Beseda za besedo se mu začneta — zapletavati in čez dobrih 5 minut je izpustil sledeče besede v kultursprachi: „Mohts enkre Uhrbošl af, das noha kana sogn birt, i hob niks kirt.“ Kaj bo pometal, vpraša me neki kmet, ki je zastopil zadnje besedo, pa še metle nima. Ko mu razložim te besede, ko mu povem, da moramo le naše Uhrbošlne opreti, da bomo poslušali, kaj bo povedal, je šele zastopil. A rekel mi je, da ako še enkrat izgovori fantiček

te besede, bode pa on nas poslušal. Tedaj bomo pa zares pometali in sicer občinskega slugo z županom in škribarjem vred in še vse nemškutarje povrh.

Milno. (Ogenj.) Posestniku Lovrencu Gašnik je pogorela hiša z gospodarskim poslopjem. Vnela se je neka lesena stena pri peči, in od tod se je ogenj bliskoma razširil. Vsled pomanjkanja vode niso drugzega rešili kot nekoliko obleke in živino. Gašnik je bil zavarovan za 3000 kron, a škode ima nad 8000 kron.

Rožek. Za notarja v Rožeku na Koroškem je imenovan notarski kandidat v Mariboru Robert Baumgartner. Slovenski prosilci za to mesto so torej zopet propadli. Vlada se pač ravna po načelu, da na slovenskem ozemlju Koroškem nn sme biti nastavljen noben slovenski uradnik.

Iz zilljske doline. V Hrastu je požar upepelil tovarno Simona Michona. Škoda je 60.000 kron. Tovarna je bila zavarovana.

Dholica. Umrl je odlični narodnjak Jos. Weiss, p. dom. Budih na Pavoru v 50. letu starosti.

Sv. Hema. Pri Sv. Hemi se bo pri tamošnjem sodišču vršila 26. marca javna dražba posestva Wullross. Posestvo je cenjeno na 6485 K 56 v. Slovenci, izkušajte dobiti to posestvo v slovenske roke!

Celovec. Koroška trgovsko-obrtna zbornica. Zopetno izvolitev Maksa pl. Burgerja za predsednika in Fr. Wirtha za podprednika koroške trgovsko-obrtnice ja vlada potrdila.

Kotmaraves. Sprejeli smo sledečo izjavo: Jaz podpisani Filip Harich, učitelj v Kotmarivesi izjavljam, da pri napadu dne 3. januarja 1909 na Slovence in na gospoda Vauland nisem bil čisto nič udeležen in da tudi nikogar nisem nahujkal k tistemu zmerjanju in pretepanju, katero jaz sam kot grdo in surovo dejanje najbolj obsojam. Zato Vas prosim, da popravite v tem smislu poročilo iz Kotmaravesi, ki je bilo v „Korošču“ z dne 23. januarja t. l. štev. 4. V Kotmarivesi, dne 5. svečana 1909, Filip Harich, učitelj. — K temu pripomnimo sledeče: Veseli nas, da tudi učitelji, ki so naši nasprotniki, spoznavajo, da se politika ne dela z gorjačo in z zmerjanjem. To so znaki kulture, katero so nam hoteli vsiljevati Nemci kot nemški napredek. Za tak napredek in za tako oliko se zahvaljujemo. Tako postopanje nasprotnikov, kakor smo svoj čas poročali, pa kaže našim ljudem, da je slovenski napredek več vreden in slovenska omika boljša. Zato pa „s ponosom reči smem, Slovenec sem“!

Ojstrica nad Sp. Dravogradom. Podpisani okrajni šolski svet se tem potoma najprisernejše zahvaljuje Dravograški posojilnici za darovanih 32 K in Ciril-Methodovi družbi za darovanih 24 knjig oboje namenjeno za našo šolsko knjižnico. Knjige, katere so se kupile, oziroma katere so nam bile darovane, so ne samo mnogovrstne, ampak tudi zares odlične vsebine. Tu imamo Robinsona, ki nas uči priti do samostojnosti na domačih, kakor tudi na tujih tleh, tam „Izdajalca domovine“, ki poučuje lastno zemljo ljubiti in čuvati. Zanima zraven pa tudi „Zvonček“, „Angelček“, „Vrtec“ i. t. d. naše otroke in jim nudi nedolžno in lepo, oziroma koristno zabavo. Ni čuda torej, da otroci posegajo z vsemi močmi svoje neizkušene duše zanj ter se na tak način izobražujejo v materinščini sami, kar žalibog naša utrakvistična enorazrednica ne zamore. Gotova stvar je, da vpliv knjižnice ne bo ostal v ozki sobi, ampak nam bo prinesel najlepši cvet v bodočnosti. Tem potoma se pa tudi obračamo z iskreno prošnjo do drugih rodoljubov, da bi pomagali našo knjižnico razširiti in podpirati na ta ali drugi način. Mislimo, da bi knjižnica ne bila samo za šolo, temveč tudi za vsakega človeka. Vsak človek naj bi našel v njej koristno in nedolžno zabavo. Hvaležno sprejme torej podpisani okrajni šolski svet knjige vsakei vsebine, ki bi pomogle do izobraževanja ljudstva. Ako bi Slovenci poznali naše razmere, na popolnoma navalu nemštva izpostavljenem kraju, na skrajnem kraju slov.-nemške meje na Koroškem, in bi videl kako se borimo z sovražnikom za vsak košček zemlje, za vsako kajžo, mlin i. t. d., bi moral priskočiti na pomoč, bi se moral spominjati Slovenec brat — brata, ter mu pomagati. Torej, Slovenci, spominjajte se nas, spominjajte se naše mladine. Kdor ima mladino, ima tudi bodočnost. Prisodite, da se vam povrne tisočkrat. S slov. pozdravom okrajni šolski svet za Ojstrico nad Sp. Dravogradom.

Jezerko. Poročil se je g. Zdravko Švirkaršič z gospico Nežiko Skuberjevo. Čestitamo!

Pazite na volilne imenike!!

Dolžnost naših somišljenikov je, da v vsaki občini vsak dan pazijo, kdaj je na občinski tabli razglašeno, da so volilni imeniki v občinskem uradu razpoloženi na vpogled. Z dnevom, ko je položen volilni imenik vsakemu v pogled, se začne tudi 14 dnevna doba reklamacij. Takoj pregledjte volilni imenik, če ni kak naš izpuščen ali morda utihotapljen kak nasprotnik, ki nima volilne pravice! Pazite tudi, da bodo vpisani vsi naši! V slučaju, da je treba reklamacije, takoj reklamirajte pri županu pismeno ali ustmeno in nesite s seboj izkazilne liste! Zlasti hlapci in poljedelski delavci, ki so bili na dan, ko je bila volitev razpisana, t. j. 9. svečana 24 let stari in od 9. svečana 1908 stanujejo v občini, se v volilnih imenikih (četudi ne namenoma) kaj lahko izpustijo. Pozneje je treba pogledati še enkrat, ali se je popravilo. Dobro je, če si slovenski zaupniki prepisejo volilni imenik. Ako bi župan tega ne pripustil, se je treba takoj pritožiti na okrajno glavarstvo.

Narodne zadeve.

Zaplemba. Zadnja številka „Korošca“ je bila konfiscirana zaradi uvodnika: Nemški c. kr. uradniki v službi nemških nacionalcev.

Slovensko posestvo na Koroškem. Z veseljem javljamo novico, da je obširno Pernatovo posestvo na Poljani pri Prevalih na Koroškem kupil naš rojak g. And. Hrast in se pred kratkim tam nastanil. Gosp. Hrast je odločen Slovenec, obenem postrežljiv gostilničar. Krepi se slovenska domovina!

Miklova Zala. Gledališki odsek jeseniškega Sokola priredi v nedeljo, dne 7. marca 1909 v dvorani „pri Jelenu“ na Savi za koroške Slovence narodno igro „Miklova Zala“, Začetek ob šestih zvečer.

50.000 K je izposloval naš poslanec Grafenauer za kmete za nakup krme na podlagi prošenj, ki so jih po posredovanju političnega društva vpsale na ministrstvo slovenske občine. Neverjetno je le, da se baha sedaj Nagele po koroških nemških listih, da je on izposloval to podporo.

Hranilnica in posojilnica v Borovljah je imela v preteklem I. svojem upravnem letu sledeči promet: Pristopilo je 23 zadružnikov s 47 deleži po 5 K. Hranilnih knjižic se je izdalo 100, uničilo pa 5, vložnih je bilo 64.180 K 21 v., obstoji 95 knjižic za 58.512 K 26 v., in znaša povprečna vloga 605 K 36 v. Posodilo se je na novo 14 zadružnikom skupaj 9520 K in dolgujejo povprek 680 K. Čistega dobička je bilo 89 K 90 v., ki se je pridenil po sklepu občnega zbora dne 2. februarja k rezervi, ki znaša 135 K 90 v. Hranilne vloge se sprejemajo tudi od nečlanov in se obrestujejo po 4%. Rentni davek plačuje zadruga. Od posojil, katere dobivajo le člani, se zahteva 4 $\frac{1}{4}$ % obresti. Posojilnica je član „Zadružne Zveze v Celju“, ki izvršuje zakonito predpisane revizije.

Hudi so na katoliško-politično društvo na Koroškem pri uredništvu „Straže“, katerega urejajo katoliški duhovniki, češ, da „je žalostno, da je koroško politično društvo 4 mandate vrglo že poprej v vodo. Odpustilo se je postavljanje kandidatov v splošni skupini v beljaškem okraju, v kmetski skupini pa so se poprej zavrgli: 2 mandata v okraju Celovec-Borovlje, 1 mandat pa v okraju Beljak-Rožek-Št. Paternion. V tem zadnjem okraju so prepustili Slovenci bržkone poprej 1 mandat nemškim krščanskim socialcem in to brez vsakega vzroka; kajti v tem okraju so skoraj vsi Nemci protestantje, oziroma najzagrnejši liberalci, torej nemški krščanski socialci ne dobijo niti enega glasu, za njihovega kandidata bodo glasovali samo Slovenci. Čemu torej ponujati kandidata, katerega zmago moramo priboriti čisto

sami? To je donkišoterija. Da se pa beljaški okraj splošne skupine in celovski okraj kmetske skupine meninčebinič kar zavrže, to je že več nego bojzljivost. Tu zanemarija katoliško politično društvo svojo dolžnost, ki jo ima nasproti slovenskim narodnjakom še od zadnjih državno-zborskih volitev sem. Edino pravo bi bilo, če bi si kmetje v odgovor na to postavili svoje kandidate v dotičnih krajih sami."

„Schulverein“ na Koroškem. Cela Ziljska dolina je že v krempljih nemškega „Schulvereina“. Razen Čač so od tega društva podpirane že skoraj vse šole, tako v Bistrici, Gorjah, Št. Jurju, Štebnju, Goričah i. t. d. Lahko si tedaj mislimo, kako velikanske vsote žrtvuje „Schulverein“ za koroško šolstvo, dasi ne dobiva iz dežele bogve koliko prispevkov. V pretečenem mesecu n. pr. se je nabralo na Koroškem le 139 kron. „Schulverein“ pač ve, da svojega denarja nikjer ne naloži tako plodonosno, kakor na Koroškem.

Da bi le res bilo! O deželnozborskih volitvah na Koroškem piše nek „Observator“ v mariborski „Straži“. Graja dozrajno taktiko slóvenskega političnega društva za Koroško ter postavlja sledeče principé: 1.) postavijo naj se kandidati povsod, kjer imamo količkaj upanja, pa tudi tam, kjer imamo odločujoče manjšine; to velja posebno tudi za mesta in trge; 2.) kandidati naj se postavijo nemudoma, in ne šele par dni pred volitvami. — Člankar trdi, da bi mogli Slovenci pri skrajno vzorni agitaciji zmagati v 2 okrajih v splošni in v 5 okrajih v kmečki kuriji.

Gospodarska vprašanja.

Kako dobimo zimske jajčarice! Sveža jajca se plačuje pozimi z dvojno ceno nego poleti. Kolikor mogoče veliko število jajc dosežemo pozimi z umetnim in obilnim krmiljenjem ter z gorkimi hlevi (seveda predpogojno, da so živali tudi zgodnjega spomladanskega gnezda). Žival se mora zunaj in znotraj ogrevati. Kot sredstvo zunanje gorkote nam služijo dobri, topli hlevi, kakor priložnost do pregibanja, oziroma kopanja (brskanja). Notranja gorkota se doseže z obilno krmo, posebno z gorko, mehko pičo, katero se poklada zjutraj in zvečer, nadalje s tolščastimi pičami, kakor z mlekom, mastnim mesom, turščico, kopoljo, lanom in drugim zrnjem, katero se poklada zvečer, ker isto vsled daljšega in vplivnejšega prebavljanja provzroča gorkoto, katera dobro služi živalim ponoči. Nadalje je paziti na to, da se redi le popolnoma zdrave in ne prestare živali. Le zdrave živali neso, vsled česar se mora skrbno paziti na pravilno oskrbo, čistost hleva, pitnih in za pičo rabnih posod, kakor živali samih, odvrniti vse, živalim na zdravju škodljive vplive ter uporabljati ugodna sredstva v preprečenje nalezljivih perotninskih bolezni. Perotninar.

Katera umetna gnojila se sme mešati med seboj in katera ne? Superfosfata se ne sme mešati s Tomaževo žlindro in kalijem, z drugimi gnojili se lahko meša, kadarkoli se hoče.

Tomaževa žlindra se ne sme mešati s superfosfatom, hlevskim gnojem in žvepleno kislím amonijokam, meša se pa lahko vsak čas s čilskim solitrom in kalijem, s kajnitom in kalijevo soljo sme se mešati le tik pred uporabo.

Hlevski gnoj se ne sme mešati s Tomaževo žlindro in kalijem, meša se pa lahko vsak čas s superfosfatom, kajnitom, čilskim solitrom, kalijevo soljo in žvepleno-kislím amonijakom.

Kajnit se lahko meša, kadar se hoče s superfosfatom, hlevskim gnojem, čilskim solitrom, kalijevo soljo in žvepleno-kislím amonijakom, s Tomaževo žlindro in kalijem pa le tik pred uporabo.

Čilski soliter se lahko vsak čas meša s superfosfatom, Tomaževo žlindro, hlevskim gnojem, kajnitom, kalijevo soljo, z žvepleno-kislím amonijakom.

Kalijeva sol se lahko meša vsak čas s superfosfatom, hlevskim gnojem, kajnitom, čilskim solitrom in z žvepleno-kislím amonijakom, s Tomaževo žlindro in kalijem pa le tik pred uporabo.

Žvepleno-kislím amonijak se ne sme mešati s Tomaževo žlindro in kalijem, sme se pa mešati vsak čas s superfosfatom, hlevskim gnojem, kajnitom, čilskim solitrom in kalijevo soljo.

Kalij se ne sme mešati s superfosfatom, hlevskim gnojem in žvepleno-kislím amonijakom, s Tomaževo žlindro in čilskim solitrom se lahko meša vsak čas, sme se pa mešati le tik pred uporabo s kajnitom in kalijevo soljo.

Nadomestilo za mleko? V novejšem času je prišel zopet v večji meri nek kemični „produkt“ v obrat pod imenom „suho mleko“ kot nadomestilo za kravje mleko. C. kr. splošni preskuševalni zavod za živila na Dunaju je konstatiral, da sestoji to „nadomestilo“ sledeče:

masti	27.49%
mlečnega sladkorja	36.17%
kazein	24.63%
mineralnih snovi	6.86%
vode	5.08%
	100.00%

„Suho mleko“ se pri segretju v na prilično 80° Celzija razgreti vodi lahko raztopi in nadomešča tako pripravljeno, če se mu pridene nekaj sladkorja, sveže mleko — tako pravijo. In že prihajajo zakleti sovražniki agrarcev in se vesele, da jih bodo dali po — žepu. Naj imajo veselje! Saj trajalo bo tako dolgo kakor takrat, ko so iznašli nadomestilo za jajca in ko je količina tega nadomestila za 5 jajc stala 10 vinarjev.

Neka gospodinja, ki si je za poskušnjo kupila to nadomestilo za mleko, pravi, da se ta godlja glede kakovosti ne more meriti z najslabšim mlekom.

Bomo videli!

Svetovna politika.

Državni zbor je sklican na dan 10. marca. **Baron Bienerth** ima velike skrbi zaradi državnega zbora, ki jih je pa sam zakrivil. Zdaj, ko je zapeljal voz, kolikor je mogel v blato, pa išče rešitve in pomoči pri vseh strankah.

Nemške stranke v državnem zboru so hotele proti „Slovanski enoti“ sestaviti nemški blok, ki bi obsegal svobodomiselné Nemce in krščanske socialce. Nazadnje so se naprednjaki ustrašili volilcev, ki niso tako zaljubljeni v krščanske socialce kakor poslanci. Ampak v narodnih vprašanjih bodo složno nastopali.

Troški aneksije Bosne in Hercegovine znašajo dosedaj po statistikah nekaterih listov že 500 milijonov kron. Od teh je bilo dosedaj že v gotovini izdanih 280 milijonov, 300 milijonov pa samo zaračunjenih, ker ni bilo več gotovine v državnih blagajnah na razpolaganje.

Madžarizacija s pomočjo cerkve se pridno vrši. Njitranski biskup Imbro B a u d e je poslal na svoje vernike, ki so po večini Slovaki, pastirski list, v katerem jih opozarja, naj v zmislu naredbe naučnega ministra grofa Apponyja posvetijo v nemadžarskih solah čim največjo pažnjo naučenju madžarščine.

O nameravanem atentatu na bolgarskega kralja Ferdinanda poroča belgrajska policija. Prijela je Bolgara A n a s t a z o v a in Srba P o p o v i ć a, ki sta baje nameravala v Ruščuku pričakovati Ferdinanda, ko se vrača iz Peterburga ter ga naskočiti z bombami. Baje sta priznala, da je v Sofiji velika zarota proti življenju Ferdinandu.

Turški bojkot je končan, toda skladišča v turških lukah so prenapolnjena, pa bo treba še mnogo časa, preden bo mogoč reden izvoz avstrijskega blaga.

Ruska vlada je sprejela turški predlog o odškodnini Bolgarske.

Raznoterosti.

Čehi na Dunaju in Nižje Avstrijskem. Glasom poročil od nemške strani imajo neka mesta na avstrijsko-moravski meji 90 odstotkov češkega prebivalstva. V sodnih okrajih Laa, Mistel-

bach, Stokerau in Matzen je samo 30 odstotkov čisto nemških krajev. Zanimivo je, da je na Nižje-Avstrijskem nameščeno na pošti 2200 Čehov, pri financij 3200 in pri političnih oblastih 1110 Čehov.

Iz usmiljenja — morilec. Žena mehanika Bodena v Parizu je trpela neznosne bolečine. Več ur je neprenehoma prosila moža, naj jo ustrelj, dokler je res to storil. Potem se je šel Bodena javit policiji.

Ljudi prodajajo v Ameriki. V New-Yorku je tako malo dela, da je uradnik Edvard Lovglin v Broklinu napovedal javno dražbo ljudi. 300 nesrečnih je izjavilo, da prevzamejo vsako delo, če dobe zanj le hrano in posteljo.

Mož s tremi nogami. 21 letni Lah Fran Lentini ima levo in dve desni nogi. Druga desna noga mu je vzrasla iz ledja in mu tudi služi. Zdaj se kaže v berlinskem panoptiku. Mož je že leto dni poročen in oče enega otroka.

Med slavljenjem zaroke se je ustrelil v Paviji dr. Riboldi. Vstal je med neko navdušeno napitnico na čast zaročencema, potegnil samokres in se ustrelil. Smrtnoranjenega so prepeljali v bolnišnico.

Največjo uro na svetu imajo v New-Yorku Na velikanski tovarni v Jersey Dity je postavljena, da se vidi v vsem newyorškem pristanišču zlasti zvečer, ko je razsvetljena. Premier njenega kazalnika znaša 12 metrov, veliki kazalec meri 5.75 metrov, mali pa 4.5. Kazalec za ure tehta 165 kg, minutni pa 224 kg. Da morejo prenesti zadnjega, je potreba 18 mož. — Da je pri tem precej laži vmes, menda vidi vsak, ker ne vemo, zakaj bi moralo biti ravno 18 mož potrebnih, da prenesejo 224 kg.

Mestni dolgovi v Ameriki. V 158 mestih z več kot 30.000 prebivalci v Združenih državah so leta 1906 znašali skupni dolgovi 1.535.000.000 dolarjev ali 75.69 dolarjev na osebo prebivalstva. V nekaterih velikih mestih, kot na primer v New-Yorku pride na osebo 129.30 dolarjev, v Bostonu 116.49 dolarjev in v Cincinnati 111.24 dolarjev. Najmanj dolga je imelo mesto Atlanta Ga., kjer je prišlo na osebo samo 21 centov.

Lovske puške

10 vseh sestav, priznano delo prve vrste, z najboljšim strelnim učinkom priporoča 52-15 Prva borovska tovarna orožja **PETER WERNIG** c. in kr. dvorni založnik v Borovljah :: Koroško, Slovenski ceniki brezplačno in poštne prosto.

Epilepsija. Kdor trpi na božjasti, krču in drugih nervoznih boleznih, zateva naj knjigo o tem. 52-24 Dobi jo zastoj in poštne prosto v **Labudovi lekarni, Frankobrod o. M.** (Privil. Schwanen-Apotheke, Frankfurt a. M.)

Varstvena znamka: „SIDRO“

Siniment Capsici comp.,

nadomestek za 5

sidrov - pain - expeller

je vobče priznan kot **izvratno, bolečine tolažeče in odvajalno vmetenje pri prehlajenju** i. t. d. Dobi se ga v vseh lekarnah za 80 v, K 1.40 in 2 K. Pri nakupu tega povsod priljubljenega domačega zdravila, naj se vzame le izvirne steklenice in škalje z našo varstveno znamko „sidro“, kajti potem je gotovo, da se je dobil izvirni izdelek.

Dr. Richterja lekarna pri „zlatem levu“

v Pragi

Elizabetna ulica šte. 5, nova.

Razpošiljate vsak dan.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu.

Akcijski kapital K 2.000.000.

Denarne vloge obrestujemo po

4 1/2 %

od dne vloge do dneva vzdiga.

☞ Kolodvorska cesta št. 27. ☞

Zamenjava in eskomptuje!

izrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone.

Daje predujme na vrednostne papirje. — Zavaruje srečke proti kurznim izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške in ženitninske kavcije.

Eskompt in inkasso menic. :: Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. Podružnica v Spiljetu.

Turške srečke. Šest žrebanj na leto. Glavni dobiček 300.000 frankov. Na mesečno odplačevanje po K 8.— za komad. 1 52—24

Tiske srečke s 4% obrestmi. Dve žrebanji na leto. Glavni dobiček K 180.000. Na mesečno vplačevanje po K 10.— za komad.

Prodaja vseh vrst vred papirjev proti gotovini po dnevnem kurzu.